

seipsum commendat, ille probatus est; sed quem Dominus commendat. Nam multi cum putarent se alios vicisse ac illis dominari, hi externis magis externi evaserunt: illi autem, quorum desperata salutis spes fuerat, gratiam acceperunt. Nam Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Si virum conspexeris immorigerum & intemperantem, superbum & sibi sapientem; hujus radix femimortua est, eo quod non suscipiat ipsa pinguedinem ortam a timore Dei. Sin autem quietum atque tranquillum & humilem virum videris, hujus radicem permanere noveris, quia a pinguedine timoris Dei irrigatur. Tametsi, fratres, accidat praefectos nostros nobis praesentes non affidue adesse; magnus tamen inter nos praefectus praesens est: verax quippe est qui dixit: *Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum ego in medio ipsorum.* Attendam ergo nobis, carissimi. Monachus indecenter se gerens, manus suas in hominem injicit: qui autem aliorum miseretur, misericordiam consequetur. Opere aliquo fratrem oneras? bonum opus praestas, si tamen laboris ei mercedem in caritate Dei reddideris. Vetat enim pietas atque religio, damnum inferre alteri. Qui patientiae & longanimitatis atque clementiae viam invenit, is vitae viam invenit. Homo distractus insigni die operibus se exercet, & in die qua operari licet, ministrat. Passer passerem in rete ac laqueum allucit: & peccator sui similem in profunda malorum adducit. Devota eos, monache, qui otium amant, & quiescere nolunt. Fuge, monache, eos qui conviviis gaudent, & dicunt: *Hodie ego faciam, at tu crastino die ages.* Si enim ejusmodi sermonibus confenseris, vitam religiosam non perages. Ceterum imitare eos, qui fervent spiritu, quique per angustam & arctam viam ambulant, ut vitam aeternam assequaris: nam lata & spatiosa via ad perditionem adducit ambulantes in ea. Monachus piger ac negligens, ingruente cogitatione aliqua, reclusus in cella sua, huc illucque circumfertur, instar navis gubernatore destituta: qui vero cum patientia vitam quietam degit, inanibus cogitationibus non abstrahitur. Qui fratris sui profectui invidet, seipsum a vita aeterna segregat: at qui ei auxilio est, particeps ejus erit. Si enim qui mala agentibus consentiunt, utrosque justitia punit; nonne multo magis Dominus mercedem cooperanti cum voluntate sua praebit? Scriptum reperitur: *Multa tribulationes justorum, & ex omnibus illis liberabit eos Dominus. Multa autem flagella peccatoris: & mors peccatoris pessima.* Non est virtus, acceptis injuriis stupere & insensatum esse; sed potius advertere, & aspernari eas propter

Jacob. 4.

Matth. 18.

Psal. 31.33.

ἑαυτῶν σιωπῶντων δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος σιωπῆται. Πολλοὶ γὰρ δόξαντες κειρατικῆσαι καὶ ἀρχῆν, & ἐπιτῆ ἑλωθέραν ἑλωθέροι γέγονασιν· οἱ δὲ ἀπειθῶσμοι ἐλαβὼν χάριν· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερφανῆς ἀντιπῶσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Ἐὰν ἴδῃς ἀνδρα ἀνήσῳον τε καὶ ἀκρατῆ, ὑπερφανὸν τε καὶ σοφὸν ἐν ἑαυτῷ, τότε ἢ ρίζα ἡμιθανῆς ὑπάρχει, διὰ τὸ μὴ δεξαῖσθαι αὐτὸν ἐκ τῶν φθόνων τοῦ Θεοῦ πύσιπτα ἰνωδύμῳ· ἐὰν δὲ ἴδῃς ἀνδρα ἡσύχον & ταπεινόν, γίνωσκε ὅτι ἡ ρίζα τῆς ζωῆς ἐστίν, ὅτι ἐκ τῆς πίστεως τοῦ φθόνου τοῦ Θεοῦ ἀρδύεται. Ἀδελφοὶ, ἐὰν καὶ οἱ ἡγούμενοι ἡμῶν μὴ παρῆσιον ἐν ταῦτα, ἀλλ' ὅπου μὲν ὁ Μέγας μετῴζει ἡμῶν ὑπάρχει· ἀβλαβῆς γὰρ ὁ αἵτων, ὅπως γὰρ εἰσι δύο, ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, καὶ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν. Πρόσχωμεν οὖν ἑαυτοῖς ἀγαπητοῖ· ἀσχημῶν μοναχὸς ἐπιβάλλει χεῖρας αὐτῷ ἐπὶ ἀδελφῶν· ὃ δὲ ἐλεῶν ἐλεηθῆσεται. ἔργου δὲ ἀδελφῶν, καλῶν ἔργων ἐπιτελεῖς, ἐὰν σὺ ἀποδιδῶς τῷ μισθῷ αὐτῶν ἐν ἀγαπῇ Θεοῦ· ἀλλὰ βεβαίως γὰρ ὅτι τὸ μὴ βλάψαι τὸ ἔτερον. Ὁ ἀνὴρ τὸ ὄδον τῆς κεραιδύμιας καὶ ἀνεξικαμίας, εὐρεῖ ὄδον ζωῆς. Ἀνὴρ μετῴζων ἐν ἡμέρᾳ θεσημῶν ἔργα (εἶ), καὶ ἐν ἔργασίῳ διακονεῖ. Σβυθῶν ερεθία πωροκαλῶν εἰς εἰρητήν· καὶ ἀμαρτωλὸς τῶν ἁμῶν αὐτῶν εἰς βλάβην κακῶν. Παραγῆ, μοναχέ, ἐπὶ τῶν ἀγαπῶντων τὴν ἀργίαν, & ἡσύχασα μὴ πωροκαλῶν τῶν ἀργίαν, & τὸς ἀγαπῶντας τὰ συμπτώσια, καὶ λέγοντας· ποῦ ἐγὼ σήμερον, σὺ δὲ ποιήσῃς τῆς ἐπίσεως· ἐὰν γὰρ τοῖς λόγοις τῆς οὐκ ἀγαπῆς, & τελεῶς βίον ἐνάρετον. Ἀλλὰ μὴ τὸς λέοντας τῶν πονημάτων, τὸς περὶ πατῆντας ἐν τῇ σενῇ ὄδῳ καὶ τεθλιμμένη, ἵνα καταλάβῃς τὴν ζωὴν τῆς αἰώνιοι· ἢ γὰρ πλατῆα καὶ ὑβρύχως ὄδος εἰς ἀπώλειαν ὄδηται τὸς ἐν αὐτῇ περὶ πατῆντας. Ὁ λίγυρος μοναχὸς καὶ ἀκηχρησῆς, λογισμῶν τινος ἐπελθόντος, κλεισῶς τὴν θύραν ἔκλειν αὐτῷ, αὐτὸς περὶ φέρεται ἄδὲ κατεῖ, ὡς πλοῖον ἀπὸ πάλω. ὃ δὲ μὴ ἰσομοῆς καθεζόμενος ἐς σωμαπάρετα τοῖς ματαίοις λογισμοῖς. Ὁ φθῶν ἐπὶ σωμαπῆ ἀδελφῶν αὐτῶν χωρεῖ ἐαυτὸν τῆς αἰώνιοι ζωῆς· ὃ δὲ σωμαπῆ, κοινῶς αὐτῶν ἔσται. Εἰ γὰρ οἱ σωμαπῆχοντες τοῖς τὰ φαῦλα πωροκαλοῖ, τὸς ἀμφοτέρους κολάζει ἢ δίκην, ἢ πολλὰ μῆλλον ὁ Κύριος μισθὸν πωροκαλοῖ τῶν σωμαπῆντων εἰς τὸ θάνατον αὐτῶν; Γερασίου· πολλὰ αἱ ἐλπίδες τῶν δικῶν, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτὸς ὁ Κύριος. Πολλὰ δὲ αἱ μάστιγες τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρῶν. Οὐκ ἐστὶν αὐτῷ ἀρετὴ ἀτιμῶσθαι καὶ ἀνομοσπεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον σιωπῆν καὶ ἀπορρίπτειν δι' ἀσέβειαν. Οὐκ ἔστι γὰρ,